

MINIMALLØNSOMRÅDET.

Mandag den 22. februar kunne Industriens parter offentliggøre et 2-årigt forlig, som ikke tilfredsstiller arbejdspladsernes krav. Det var det første af de store forlig, som kom i hus i dette års overenskomstforhandlinger. Men det var et discount-forlig af dimensioner.

Reallønnen blev ikke sikret. De beskedne stigninger på mindstelønnen, kan under ingen omstændigheder sikre en reallønsstigning for de lavestlønnede, og med udsigterne til nulløsninger eller direkte lønnedgang i de lokale forhandlinger, vil virkeligheden betyde reallønsfald for de fleste. Heller ikke lærlingelønninger og andre satser hæves væsentligt.

Arbejdstiden blev ikke nedsat, heller ikke for skifte- og nathold, bortset fra en mulighed for at konvertere genetillæg til fritid ved natarbejde. Endelig fik HK'erne ikke kravet igennem om en afskaffelse af 50%-reglen, der forhindrer 100.000 HK'ere i at være omfattet af en overenskomst.

Dette elendige industriforlig, har dannet udgangspunkt for andre overenskomster indenfor minimallønsområdet, og alle med det samme elendige resultat.

De udemokratiske afstemningsregler gør sagen helt klar: Med en sammenkædning af forligene i én stor afstemning, kan der kun svares nej. Der skal noget ganske andet til – nemlig overenskomster, hvor medlemmerne kan genkende deres krav.

NORMALLØNSOMRÅDET.

Overenskomsterne på normallønsområdet f.eks. transport og byggeri, er ligeledes afsluttet. Arbejdsgivere og forhandlere på normalløns overenskomsterne fører sig frem med løfter om lønstigning, og sikring mod løndumping. Men hvad er realiteterne?

Lønstigninger på under kr. 4 pr. time over 2 år, kan næsten med sikkerhed ikke følge inflationen. Det betyder dermed realløn nedgang, eller i bedste fald en løsning der giver et stort rundt nul. Set i lyset af at der tales om stigninger i de Europæiske økonomier der tolkes som sikre tegn på ,at den økonomiske krise er i tilbagetog, er det bestemt ikke et anstændigt niveau. Ligeledes er det såkaldte værn mod løndumping er ikke det stykke papir værd det er skrevet på. Det er en tom hensigtserklæring, der under ingen omstændigheder løser problemerne, med underbetalt udenlandsk arbejdskraft. Lønmodtagerrepræsentanterne er i denne sag blevet taget godt og grundigt i næsen, der er ikke "fugls føde" på disse forsikringer.

Udflagning af danske arbejdspladser der netop medfører løndumping, er der ikke et ord om. Det er i øvrigt også umuligt, så længe vi er medlem af EU bl.a. grundet EU's servicedirektiv. Begærlige arbejdsgivere kan stadig oprette et skuffeselskab i en lavtlønsland, og hyre folk og sende dem fuldt lovligt til Danmark efter udstationeringsdirektivet.